

PRIM MINISTRU

H. 004 / 19732
DATA 2505 2021

REGISTRU
08007
129 / 22.06.2021

Doamnă președinte,

În conformitate cu prevederile art. 111 alin. (1) din Constituție și în temeiul art. 25 lit. (b) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2019 privind Codul Administrativ, Guvernul României formulează următorul:

PUNCT DE VEDERE

referitor la *propunerea legislativă pentru modificarea Legii nr. 95/2006 privind reforma în domeniul sănătății*, inițiată de domnul deputat USR PLUS Adrian Wiener împreună cu un grup de parlamentari USR PLUS (Bp. 97/2021, L 129/2021).

I. Principalele reglementări

Inițiativa legislativă are ca obiect de reglementare modificarea și completarea *Legii nr. 95/2006 privind reforma în domeniul sănătății, republicată, cu modificările și completările ulterioare*, astfel încât să se ofere posibilitatea medicilor de a acorda asistență medicală în afara specialității, în perioadele de stare de urgență și stare de alertă.

Totodată, se propune și exonerarea de răspundere civilă precum și obligativitatea ca asigurarea obligatorie să acopere și riscurile și prejudiciile produse ca urmare a exercitării profesiei, în condițiile mai sus menționate.

II. Observații

1. Subliniem că exercitarea profesiei de medic se realizează, pe teritoriul României, în condițiile *Legii nr. 95/2006 privind reforma în domeniul sănătății, republicată, cu modificările și completările ulterioare*,

de către persoanele fizice posesoare ale unui titlu oficial de calificare în medicină.

Profesia de medic are ca principal scop asigurarea stării de sănătate prin prevenirea îmbolnăvirilor, promovarea, menținerea și recuperarea sănătății individului și a colectivității.

În vederea realizării acestui scop, pe tot timpul exercitării profesiei, medicul trebuie să dovedească disponibilitate, corectitudine, devotament, loialitate și respect față de ființa umană.

Precizăm că deciziile și hotărârile cu caracter medical vor fi luate avându-se în vedere interesul și drepturile pacientului, principiile medicale general acceptate, nediscriminarea între pacienți, respectarea demnității umane, principiile eticii și deontologiei medicale, grija față de sănătatea pacientului și sănătatea publică.

În scopul asigurării în orice împrejurare a intereselor pacientului, profesia de medic are la baza exercitării sale independența și libertatea profesională a medicului, precum și dreptul de decizie asupra hotărârilor cu caracter medical.

Menționăm că profesia de medic se exercită în România cu titlu profesional corespunzător calificării profesionale însușite, după cum urmează:

- a) medic de medicină generală pentru medicii care întrunesc condițiile prevăzute la art. 64 lit. d);
- b) medic specialist în una din specialitățile clinice sau paraclinice prevăzute de *Nomenclatorul specialităților medicale, medico-dentare și farmaceutice pentru rețeaua de asistență medicală*.

2. Legea a reglementat noțiunea de malpraxis ca fiind eroarea profesională săvârșită în exercitarea actului medical sau medico-farmaceutic, generatoare de prejudicii asupra pacientului, implicând răspunderea civilă a personalului medical și a furnizorului de produse și servicii medicale, sanitare și farmaceutice.

Astfel, noțiunea de malpraxis reprezintă aplicarea, în domeniul relațiilor izvorâte între medic și pacient, în săvârșirea actului medical, a conceptului de răspundere delictuală statuată de art. 1349 din *Legea nr. 287/2009 privind Codul civil, republicată, cu modificările și completările ulterioare*: „(1) Orice persoană are îndatorirea să respecte regulile de conduită pe care legea sau obiceiul locului le impune și să nu aducă atingere, prin acțiunile ori inacțiunile sale, drepturilor sau intereselor legitime ale altor persoane.

(2) Cel care, având discernământ, încalcă această îndatorire răspunde de toate prejudiciile cauzate, fiind obligat să le repare integral”.

În consecință, *Legea nr. 95/2006* reprezintă cadrul general de reglementare atât în ceea ce privește exercitarea profesiei de medic, cât și reglementările de malpraxis.

3. Subliniem că, în cursul evoluției pandemiei de Covid 19, au existat perioade în care sistemul medical a fost pus la grea încercare prin prisma resurselor umane și a celor materiale.

Amintim că dreptul constituțional la ocrotirea sănătății publice este garantat, statul fiind obligat să ia măsuri pentru asigurarea igienei și a sănătății publice.

Prin urmare, Guvernul României a adoptat *Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 20/2021*¹, care instituie o normă derogatorie de la cadrul legislativ general: „*Art. 19 (1) Pe durata stării de alertă declarate potrivit Legii nr. 55/2020 privind unele măsuri pentru prevenirea și combaterea efectelor pandemiei de COVID-19, cu modificările și completările ulterioare, medicii prevăzuți la art. 386 alin. (1) și (1¹) din Legea nr. 95/2006 privind reforma în domeniul sănătății, republicată, cu modificările și completările ulterioare, pot acorda asistență medicală în afara specialității persoanelor diagnosticate cu COVID-19 în baza și în limitele protocoalelor de practică medicală, aprobate prin ordin al ministrului sănătății, potrivit art. 16 alin. (1) lit. g) din Legea nr. 95/2006, republicată, cu modificările și completările ulterioare, care se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I, în termen de 15 zile de la data intrării în vigoare a prezentei ordonanțe de urgență.*

(2) Medicii prevăzuți la alin. (1) nu sunt răspunzători pentru daunele și prejudiciile produse în exercitarea profesiei desfășurate în condițiile alin. (1)”.

Precizăm că această normă este în vigoare și este justificată nu numai din punct de vedere al condițiilor concrete, dar mai ales prin prisma aspectelor juridice.

În acest sens, materia răspunderii civile cunoaște cauze exoneratoare ale acesteia.

¹ privind stabilirea unor măsuri în cadrul sistemului de asigurări sociale de sănătate în contextul evoluției situației epidemiologice determinate de răspândirea coronavirusului SARS-CoV-2, precum și pentru abrogarea unor prevederi din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 70/2020 privind reglementarea unor măsuri, începând cu data de 15 mai 2020, în contextul situației epidemiologice determinate de răspândirea coronavirusului SARS-CoV-2, pentru prelungirea unor termene, pentru modificarea și completarea Legii nr. 227/2015 privind Codul fiscal, a Legii educației naționale nr. 1/2011, precum și a altor acte normative, pentru modificarea și completarea Legii nr. 95/2006 privind reforma în domeniul sănătății și pentru modificarea Legii farmaciei nr. 266/2008

Astfel, potrivit art. 1351 din *Legea nr. 287/2009 privind Codul civil*,
„(1) Dacă legea nu prevede altfel sau părțile nu convin contrariul, răspunderea este înlăturată atunci când prejudiciul este cauzat de forță majoră sau de caz fortuit.

(2) Forța majoră este orice eveniment extern, imprevizibil, absolut invincibil și inevitabil.

(3) Cazul fortuit este un eveniment care nu poate fi prevăzut și nici împiedicat de către cel care ar fi fost chemat să răspundă dacă evenimentul nu s-ar fi produs”.

4. Menționăm că soluțiile normative propuse la art. 1 pct. 1 și pct. 2 din inițiativa legislativă sunt deja reglementate în cuprinsul *Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 20/2021*, fiind creat cadrul legal privind acordarea asistenței medicale, de către medici, în afara specialității.

Pe de altă parte, normele din *Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 20/2021* au un caracter special, având în vedere că se aplică strict la o situație anume, respectiv pe durata stării de alertă declarate potrivit *Legii nr. 55/2020 privind unele măsuri pentru prevenirea și combaterea efectelor pandemiei de Covid-19, cu modificările și completările ulterioare*, și doar în cazul acordării asistenței medicale, în afara specialității, persoanelor diagnosticate cu COVID-19, în timp ce, prin prezenta propunere legislativă, inițiatorii își propun să reglementeze cadrul general referitor la situațiile în care medicii vor putea să asigure asistența medicală în afara specialității.

În aceeași ordine de idei, precizăm că art. 1349 alin. (2) din *Legea nr. 287/2009 privind Codul civil*, instituie o normă imperativă cu privire la obligația de remediere integrală a prejudiciului, aspect care rămâne neacoperit în accepțiunea *Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 20/2021*.

Așadar, norma propusă la Art. I pct. 3 din inițiativa legislativă vine să completeze prevederile *Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 20/2021*.

În condițiile în care, sub imperiul forței majore, medicii ajung să acorde asistență medicală în afara specialității, pot apărea în mod inerent greșeli și implicite prejudicii ale persoanelor păgubite. Repararea acestora trebuie să aibă loc prin prisma dispozițiilor imperative ale *Legii nr. 287/2009 privind Codul civil*.

Astfel, acoperirea riscurilor și prejudiciilor produse ca urmare a exercitării profesiei de medic, în afara specialității, de către asigurarea obligatorie de malpraxis, este o soluție judicioasă.

De altfel, textul din *Legea nr. 287/2009 privind Codul civil*, privitor la exonerarea răspunderii civile, este pus de legiuitor sub condiție „*dacă legea nu prevede altfel*”.

Prin urmare, în cazul de față, legea poate să reglementeze în funcție de condițiile actuale.

5. Din punct de vedere al normelor de tehnică legislativă, arătăm că intervenția propusă asupra *Legii nr. 95/2006* este aceea de completare², iar nu de modificare³, sens în care este necesară reformularea tezei introductive a Art. I din inițiativa legislativă.

III. Punctul de vedere al Guvernului

Având în vedere considerentele menționate, **Guvernul susține adoptarea acestei inițiative legislative cu propuneri și observații.**

Cu stimă,

Florin Vasile CÎȚU
PRIM-MINISTRU

Doamnei senator Anca Dana DRAGU
Președintele Senatului

² Potrivit art. 60 (1) Completarea actului normativ constă în introducerea unor dispoziții noi, cuprinzând soluții legislative și ipoteze suplimentare, exprimate în texte care se adaugă elementelor structurale existente, prin utilizarea unei formule de exprimare, cum ar fi: "După articolul... se introduce un nou articol,....., cu următorul cuprins:".

³ Potrivit art. 59 (1) Modificarea unui act normativ constă în schimbarea expresă a textului unora sau mai multor articole ori alineate ale acestuia și în redarea lor într-o nouă formulare.